

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 6 AUGUST 1962 47. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

BANKEN
for **SORØ**
OG OMEGN
Aktieselskab

Støt
SORANERBLADET

H. N. A.

SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ

TLF. *27 . POSTKONTO 7163

Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt
Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver

De kendte Kaina- og Nova-Produkter
fra Vissinggaard Laboratorium anvendes paa Værksteder
Garager og Fabrikker overalt i Danmark.

Forlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres Handlende.
Tønning St. VISSINGGAARD LABORATORIUM Tlf. Brødstrup 414

FILTFABRIKEN
NORDEN %

Lyngby Hovedg. 4, Lyngby
Dir. Peter de Neergaard

HARBOE
Messina

som friske
appelsiner

Advokat

HARALD QVIST

Landsretssagfører

Frederiksberggade 25
C. 3264 - Ml. 3364

Lrs. G. Tage Niensens efff.

Sorø Spare- og
Laanekasse

Telf. Sorø 89

LEO JEPSEN

Farve - Tapet - Linoleum

Roskildevej 303 A

Tlf. 70 04 62

Brøndbyøster Torv 38-40

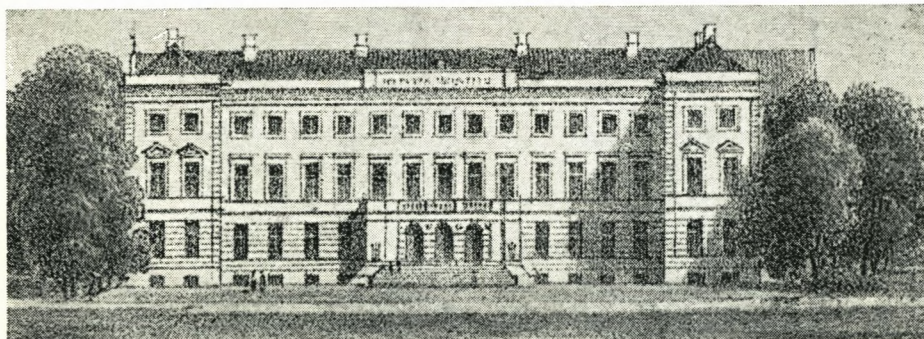
Tlf. 75 17 13

Erik Pontoppidan

Landsretssagfører

Byen 6530

Nørregade 13

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

AUGUST 1962

47. ÅRGANG

NUMMER 6

Fra Sorøtiden

Erindringer af afdøde læge HENRIK BØLLING

Fru Povla Ege, Ørbæk, har været så venlig at overlade Soraner-Bladet til offentliggørelse erindringer fra Sorøtiden, nedskrevne af hendes fader, læge Henrik Bølling (1867—1921), s. '1885), læge Bølling praktiserede sidst i Ørbæk. Hans søn Erik Bølling, f. 1905, tog 1922 realeksamen fra Sorø. Han emigrerede for 35 år siden til U.S.A.

Bladet takker fru Ege meget for, at disse minder om fordums soranerliv nu bliver tilgængelige for mange gamle soranere.

I.

Introduktion til Sorøliv.

Det er første aften efter sommerferien. Vi er alle på sovesalen, og den inspektionshavende lærer har været inde og sige godnat. Men i den lyse sommeraften og med det nye hold drenge i sovesalen er der ikke tale om at sove forløbigt.

De store drenge sidder på deres senge og ser sig undersøgende om. Erik

Helmer, der er stabil fuks i 4. klasse og altid slem til at »drøje sig« over de små, får øje på en lille nyankommen dreng, der er ved at klæde sig af. Det er en godsejersøn, der hedder Løvenhjelm, han har lyst, lokket hår og store, blå øjne. Han ser sig forsagt omkring i de uvante fremmede omgivelser, og hjemveen gnaver allerede i ham.

Helmer vinker til ham.

—Du der — du med tøsehåret — kom her hen !

Løvenhjelm nærmer sig i sin stumpe skjorte.

— Hvad hedder du?

— Frits Gustav Rosen de Fine Løvenhjelm!

— Hvor meget?

Skraldende latter over det hele. Selv de nye drenge ler med, feigt og indsmigrende.

— Sig det igen!

— Frits Gustav Rosen de Fine Løvenhjem!

— Hvor tør du forstå dig til at ha' sådan et navn? Gi' ham lidt armlæ'r! (Andre delikatesser var: »Krukkenødder«, »inderlår« og »knofidt«).

»Armlæ'r« bestod i, at overarmen blev vredet stærkt om, hvorefter der med knoerne blev hugget hårdt ned på de spændte muskler, så det sang i overarmsbenet.

En velvillig og tjenstivrig tredieklasser besøger det fornødne, og tårene står i Løvenhjems blå øjne.

— Har du nogen søstre?

— Ja, tre!

— Hvad hedder de?

— Louise, Betty og — det bæver om Løvenhjems mund — og lille Agnete!

— Er de kønne?

— Jah — — det tror jeg da.

Men ved tanken om søstrene og hjemmet bliver det for meget for lille Løvenhjem, og han brister i gråd.

— Hvad tuder du for, dit pattebarn? Skrup så i vuggen med dig!

Men det er ikke så let for Løvenhjem at komme i seng. Det var nemlig en yndet sport overfor de nye drenge at lave »pose« i sengen. Overlaget blev fjernet, og på en snedig måde blev underlagene smækket halvt tilbage op over tæppet, så at der dannedes ligesom en pose i sengen.

Løvenhjem kan kun komme halvt ned i sengen, men forknyt som han er og angst for flere drillerier, tør han ikke anstille nærmere undersøgelser.

Helmer har imidlertid set sig om efter et nyt offer. En anden nyankommen dreng, der hedder Nørregård, sidder i skjorte og bukser på kanten af sin

seng. I tavs foragt har han lyttet til den foregående scene.

På Helmers bydende vink kommer han hen og står foran ham med hænderne i bukselommerne. Det er en lille tætbygget fyr med en bestemt mund og hage, og det glimter ildevarslen i hans øjne.

— Hvor tør du stå med hænderne i lommen? buser Helmer ud.

— Hvad kommer det dig ved?

— Er du uforskammet, din hvalp?

— Hold kæft!

I samme nu er Helmer over ham, men Nørregaard slår tappert fra sig, selvom han naturligvis tilsidst får ynkeligt prygl. Men senere var der aldrig nogen, der »drøjede sig« overfor Nørregaard.

Så lyder overlærer Lunddahls skridt i korridoren, alle flyver hovedkulds i deres senge, og snart genlyder sovesalen af 32 sovende drenges sunde, faste åndedrag.

Kun lille Løvenhjem og Nørregaard sover ikke. Løvenhjem ligger med ansigtet boret ned i hovedpuden og hulker stille, og Nørregaard snøfter blod i lommestørklædet fra sin ophovnede næse.

II.

Skoleår i Sorø.

Rask i trøjen med de blanke knapper, drengeskækt på sned kasketten står, på gelændret langs de slidte trapper »kurer« ned jeg i den gamle gård!

Tre i båden over søen ror vi — skovfogdhuset er en herlig plads — i det lille sivomkranste nor vi glider langsomt frem imod »Parnas«!

Æg og tykmælk, kaffe, friske boller!
har vi penge? — nej, der er for lidt!
Åren hviler, mens vi krigsråd holder:
»Skidt vær' med det! Konen gir kredit!«

Kunne jeg for guld og grønne skove
kun for een dag atter være dreng,
kun een nat i sovesalen sove,
vågne frisk — og fløjte i min seng!

»I går jeg fik min trøje og straks
jeg trak den på« — ja, det var en stolt
følelse at trække i uniformen med de
blanke Fønixknapper og være »Elev på
Sorø Akademi«! Der var en rangfor-
skel mellem »Eleverne« og de »skole-
søgende disciple«, der boede i byen.
Selv om disciplene også gik i uniform,
så var det dog et betydeligt skridt høje-
re at bo på Akademiet.

Da jeg kom til Sorø, var der lige ind-
ført en reform i klædedragten. Tidli-
gere gik de små elever i en lille mør-
keblå svajrygget trøje, der endte i en
fremspringende spids bagtil lige over
bagdelen. De større drenge gik i kjole
med lange skøder — begge med Fønix-
knapper. Nu blev almindelig jakkefa-
con indført. Den reglementerede kasket
var flad og havde en mægtig firkantet
og lige skygge, som det var skik og
brug at bøje stærkt bagover og flot op-
ad.

Noget, der hed familieliv, var der
ikke tale om på Akademiet. Vi var kun
drenge og lærere — sammen fra mor-
gen til aften og fra aften til morgen.
64 drenge var vi, og 2 inspektionsha-
vende lærere, der havde deres lejlighed
på 1. sal, hvor opholdsværelserne og
sovesalene var. I stuen var klassevæ-
relserne.

På begge sider af den lange korridor
— »læsegangen« — lå vore kamre, dels
ud til Akademihaven og søen, dels ud
til »Fratergården«. I hver ende af kor-
ridoren lå en sovesal. Vi var fem på
hvert kammer, en fra 4. klasse, en fra
2. og 3. og to fra 1., der skiftedes til
at være »kammerfukse«. Midt i kam-
meret var et stort rundt bord med 5
stole om, og en skuffe i bordet ud for
hver stol. Langs den ene sidevæg var
et stort 5-fløjet skab med særlig nøg-
le til hver dør. Det var med en følelse
af stolthed, at jeg fik udleveret min
nøgle og tog mit skab i besiddelse. I
skabet havde vi vore bøger og alle de
mange ting, som en dreng sætter pris
på og samler på.

På de små hylder stod i pæn og sir-
lig orden portrætter og billeder fra
hjemmet. Zoologiske præparater, »na-
tursten« og den frugt, som vi fik hjem-
mefra. Der gemtes ligeledes det dyre-
bare cricketboldtræ og klingen til vore
huggeøvelser. Indvendigt dekoreredes
skabsdøren med udklippede billeder,
balsløjfer og lignende.

Kammerduksen havde ubetinget myn-
dighed over kammeret og dets bebo-
ere. Han havde ansvaret for, at der
blev bestilt noget i læsetiden, og at der
altid var pænt og ordentligt. Det var
kammerfuksens pligt at rydde op og
fremfor alt sørge for, at der altid var
friskt drikkevand i den flaske, der stod
midt på bordet. Lige før læsetiden be-
gyndte, tog kammerduksen altid en
slurk af flasken, og ve den arme kam-
merfuks, hvis vandet var lunkent! Der
svævede altid over den ulykkelige
»kammerfuks«' hoved en tordensky af
raffinerede og traditionelle straffe for

forsømmelse af hans pligter. Var vandet i flasken f. eks. ikke friskt, fik han ubarmhjertigt »buksevand«: Han blev stillet på hovedet og flaskens indhold tømt i hans bukseben, indtil vandet løb ud ved flippen. Eller han blev stillet op med Tregders tunge græske leksikon i udstrakt hånd, og hver gang armen begyndte at synke, fik han en knaldende lussing. De mest barbariske afstraffelser var dog heldigvis gået af brug i min tid, som f. eks. at stille en lille fyr i hosesokker op på kakkelovnen og så fyre, til den ulykkelige synder begyndte at danse. Eller at blive hejst ud af vinduet i et lagen og hængende der mellem himmel og jord i en halv times tid.

Så var det en langt mere uskyldig sport at »drive« med en naiv og nyankommen dreng, at sende ham hen på apotheket med en skriftlig anmodning om at få »for 20 øre syltede farmasøjter«!

Jeg må måske i parentes bemærke, at jeg ikke var nogen tyrannisk kammerduks overfor de små, men var elsket og afholdt af mine undersåtter. Mit valgsprog var ligesom Frederik VII's: »Folkets kærlighed min styrke«!

Det var i det hele taget ikke altid så rart at være ny dreng på Sorø Akademi. Den første aften efter sommerferien, når det ny hold drenge var kommet, blev de taget kritisk i øjesyn og under en passende behandling inde på sovesalen. Vi var 32 på hver sovesal, hvor de hvidmalede træsenge med de gule uldtæpper stod i lige, lange rader med et bulet og forslået blikmøbel under hver seng. Langs væggen var faste vaskefade — også af blik.

Sorø Kunstmuseums venner

Sammenslutningen »Soransk Samfunds museumsvenner« er jo en lille — efterhånden meget lille — sammenslutning, som fortjener en bedre skæbne end helt at gå til grunde! Den blev i 1938 stiftet af hæderkronede gamle soranere som dommer Knox, direktør, dr. phil. Thorlacius-Ussing, grosserer Alf. V. Rasmusen, cand. jur. Svend Clausen m. fl.

Uden at forklejne nogen kan man vist godt sige, at nu afdøde grosserer Alf. V. Rasmusen (Skipper) var primus motor i foretagendet. Efter hans død i 1960 har den lille forening, hvis officielle navn er »Sorø Kunstmuseums venner«, ført en hensygnende tilværelse, men på fornyet initiativ af dr. phil. Thorlacius-Ussing har nu en ny kreds taget tråden op og vil forsøge at føre den smukke tanke videre, som den er anført i vedtægterne for »Vennerne«.

Paragraf 2: Foreningens formål er at supplere kunstsamlingerne i Sorø ved indkøb af arbejder, udført af kunstnere fra tiden før 1900.

Oprindelig hed foreningen »Soransk Samfunds museumsvenner,« men på generalforsamlingen i maj 1950 vedtoges det at give den sit nuværende navn. Det fremgår ikke af forhandlingsprotokollen hvorfor, men da Kunstmuseets bestyrelse omfatter flere medlemmer, som ikke er medlem af »Soransk Samfund«, er det lige så naturligt, at »Vennerne« kan optage alle, der har interesse for »Kunstmuseet« og ønsker at støtte det. Ligeledes er man gået bort fra, at købet skal koncentreres om arbejder af kunstnere før 1900.

Der er i de forløbne år købt adskillige arbejder til museet. Desværre er der ikke altid i generalforsamlingsreferaterne redegjort for, hvilke arbejder det her drejer sig om, men nævnes skal

billeder af Chr. Dalsgaard, Constantin Hansen, Th. Læssøe, Frits Syberg, Jens Juel m. fl.

Endvidere er der af flere medlemmer skænket kunstværker til museet.

Det skal videre nævnes, at nu afdøde godsejer, kammerherre S. Scavenius, Klintholm, har været et meget interesseret og stærkt ydende medlem af foreningen fra dens start og i mange år været medlem af dens bestyrelse. Da foreningen i løbet af 1961 genoptog arbejdet, anmodede den nye bestyrelse kammerherren om at forblive i bestyrelsen, men dette ønske blev beklageligvis ikke efterkommet.

Bestyrelsen udtalte ved den lejlighed foreningens dybe tak for hans store interesse og håbede, at den måtte fortsættes, selv om han trådte ud af bestyrelsen. Nu efter hans død i efteråret er der grund til at gentage denne tak og udtale et æret være hans minde.

Den nye bestyrelse består af: Grosse-rer Sv. L. Schrader, København — formand; direktør, civiling. H. H. Stev-enius-Nielsen, København; amtsrådsse-kretær Folmer Christensen, Sorø; ma-leren Knud Raaschou-Nielsen, Sorø og stadsingeniør, cand. polyt. H. Kerstens, Slagelse — kasserer.

Kassereren er straks gået i gang med at opkræve kontingent for de 2 år 1960 og 1961, idet der efter Alf. V. Rasmu-sens død ikke er foretaget opkrævning. Kontingentet for 1962 vil blive opkræ-vet i årets løb.

Bestyrelsen vil endvidere virke for stærkt øget tilslutning til foreningen og beder bl. a. herigennem interesse-rede i at melde sig ind ved henven-delse til kassereren: Stadsing. Kerstens, *Ingemannsvej 13, Slagelse* (Giro-nr. 748.18).

Kontingentet er kr. 10,00 pr. år.

Ved indbetaling af kr. 100,00 kan De blive livsvarigt medlem.

Medlemskortet giver gratis adgang til Kunstmuseets samlinger i Sorø.

P.S. Ovenstående redegørelse har vi modtaget gennem »Vennernes« for-mand, og det anbefales på det varme-ste at slutte op om organisationen og derved bidrage til yderligere at befæ-ste den kulturværdi, som Kunstmuse-et i Sorø repræsenterer.

Red.

Translokation og dimission på Sorø Akademis skole 1962

(Efter den lokale presse ved red.).

I. Den »lille« translokation d. 17. juni.

I sin translokationstale meddelte rek-tor Arne Østergaard, at det med be-svær var lykkedes skolen at få lov til at beholde sine to 1. realklasser. Det havde imidlertid knebet med at få tilstrækkeligt med elever til disse to klasser efter sommerferien, hvorfor rektor måtte stille i udsigt, at kun den ene klasse kunne opretholdes, og det vil igen sige, at der ikke kommer no-gen lokale elever i realafdelingen. Sko-len ønsker ikke elite-elever, men et bredt udsnit fra alle samfundslag med de lokale elever som et værdifuldt ele-ment blandt kosteleverne. Året var stort set forløbet pænt, de nye lokaler i hovedbygningens øverste etage er ble-vet taget i brug, nyt og godt materiel er anskaffet, hvorfor hver enkelt bør vise samfundssind ved at holde hævd over disse goder. For første gang har man med den nye 1. realklasse optaget »små« elever (den svarer til den gl. 3. ml.), som efter nogen begyndervan-skelighed har evnet at tilpasse sig mi-lieuet.

Rektor tog afsked med den nu op-hævede mellemskole, som han så for-svinde med en lille tåre. Optagelsen i mellemskolen betød »en embedseksa-

men« i 11-årsalderen, men den nye ordning krævede en halv snes prøver i alderen 12—14 år, og mon det er blidere for eleverne? Optagelsen til 1. realklasse sker på grundlag af udtalelser om eleverne; da man af disse ikke kan danne sig nogen forestilling om elevernes intelligensstade, må udvælgelsen eo ipso blive noget tilfældig, og de dygtige, pligtopfyldende og energiske havde større chancer før.

Efter talen oplæste rektor eksamensresultaterne fra mellemskoleeksamen og oprykningsklasserne og takkede for de mange i årets løb modtagne gaver, deriblandt et stort beløb til minde om Birger Husted Andersen, der ikke nåede at komme på skolen, fordi han døde. For gaven var indkøbt en række kostbare bøger, der uddeltes som opmuntringspræmier til flittige og gode elever; endvidere uddeltes en række andre flidspræmier (bøger). Endelig nævnte rektor, hvem der var blevet præfeker, takkede alle dertil berettigede og ønskede alle, elever og medarbejdere, en god sommerferie.

II. Den »store« translokation d. 22. juni.

71 studenter og 24 realister dimittredes ved den festlige translokation i skolens festsal, der ikke kunne rumme alle, hvorfor de yngste gennem højtaler måtte følge begivenhedernes gang i den »grønne sal«.

Efter velkomstord og afsyngelse af »Hellig er vor ungdoms lyst« meddelte rektor *Arne Østergaard* de faldne eksamenskarakterer, denne gang uden at nævne navne (1 udmærkelse) og overrakte eksamensbeviserne.

I sin tale til dimittenderne gjorde

rektor opmærksom på, at forældrenes generation har skabt de unge materiel tryghed med chance for en god uddannelse. For første gang havde de modtaget understøttelser fra Ungdommens uddannelsesfond, en investering for at skabe de bedste forudsætninger over en bred front og en sikring mod spild. Det kan dog rumme en vis fare at komme ud i et samfund, hvor der lægges mere vægt på at nyde end at yde; der kan komme dage, hvor man vil gøre de store midler betinget af dygtighed og flid, men forhåbentlig vil I vise, at I kan magte modgang.

Den materielle tryghed er skabt, men har vi også skabt åndelig tryghed? Vi har været glødende idealister, men har ikke skabt sikre åndelige værdier, som vi kan give videre til jer. Vor generation har kasseret adskillige moralske principper, og det kan blive svært for jer at orientere jer. Men vi tror alligevel på, at I på dette sted har lært at erfare og bedømme, så I har mulighed for at tage stilling og udvikle jeres personlighed med de idealer og trosformer, som I har stiftet bekendtskab med.

Teknikken har gjort kolossale fremskridt, men vi må ikke glemme den medmenneskelige baggrund. Forståelsen heraf er vigtigere end beherskelsen af det tekniske og materielle.

Efter meddelelsen om oprykningerne i de fleste af II-g-klasserne og om tildelingen af det store akademilegat af 1956 (*Jørgen Gylling Møller* fortsætter, *Steen Helweg* får den anden portion) opfordrede *Sor. Samf.s* næstformand *Svend Clausen* de nye dimittender til indmeldelse i Samfundet, så dette 100-

årige samfund kan fortsættes. Han overrakte boggaver, deriblandt afd. direktør Louws eksemplar af den store Sorø-bog til Svend Aage Bager, der havde fået udmærkelse til studentereksamen, og sluttede med en med langvarigt bifald modtaget hyldest til lektor Marcus Pedersen, som også rektor havde udtalt varme afskedsord til. Rektor uddelte endnu en række boggaver, takkede her og der og ønskede alle en god sommerferie.

Stor hæder til Svend Clausen

Et i hast improviseret bestyrelsesmøde afholdtes fredag den 27. juli i C. C. Hoffgaards gæstfri hjem i Holte. Til stede var: Formanden med frue, næstformanden med frue, værten C. C. Hoffgaard med frue, Gunnar Knudsen, N. V. Boeg og Sor-Bl.s redaktør.

Mødet »blev sat« på villaens ud mod ægteparrets eventyrhave vendende terrasse, der ligesom Herlev kro var opvarmet. Efter et nip til en excellent sherry rejste formanden sig og så meget betydningsfuld ud. I sit sædvanlige let flydende og kærnefulde sprog udtalte han Samfundets påskønnelse og tak til Svend Clausen for dennes uhyre arbejde i Samfundets bestyrelse siden 1930; både Svend Clausens virke, ikke mindst ledelsen af de mange fonds og legater, og hans person vurderede vi højt, hvorfor han med stor glæde meddelte, at HM kongen under 13. juli 1962 havde tildelt næstformand i Soransk Samfunds bestyrelse Svend Clausen den kongelige belønningsme-

daille af 1. klasse med krone med tiladelse til at bære samme.

Næstformanden fik straks lejlighed til at bære samme, da Brøndsted havde dekorationen med.

Glad, bevæget og overrasket (det var lykkedes at hemmeligholde tildelingen indtil det rette øjeblik) takkede Clausen, og alle var enige om, at udmærkelsen var såre velfortjent. Fru Clausen »dekoreredes« med en skøn rosenbuket i de soranske farver; overalt herskede hygge og glæde, også ved det efterfølgende kaffebord, hvis substansielle del dannedes af en liflig lagkage med initialerne S. C.

Man sluttede med at behandle endnu et par foreningspunkter, derunder rusfesten, hvis hovedtaler bliver prof., dr. phil. Justus Hartnack.

Derpå brød man op, glade over næstformandens hæder og med tak til Hoffgaard og frue for den festlige ramme, de havde skabt om sammenkomsten.

P. Sch.

Obs.!

FODBOLDKAMPEN

mellem skoleholdet og gamle soranere finder sted *søndag d. 26. august kl. 14* i Sorø på Flommen.

★

CRICKETKAMPEN

mellem skoleholdet og gamle soranere finder sted *søndag d. 9. september* på Store Plads.

Fraternitas Soranas

26. stævne

den 22.—24. maj 1962

I.

Det er et stift stykke! Man bliver indbudt og håber på en rolig nyden, men ak, man opfordres til at tale, hvorfor en rum tid forud tilbringes med at forberede guldkornene — men ikke nok med det: Du kan nok referere mødet, siger man. Men jeg underkaster mig med glæde »besværet«; det er en ringe tak for den uskrømtede venlighed og hygge, hvormed samtlige deltagere mødte min kone og mig; fra først til sidst nød vi at være sammen med positive mennesker og modtage de store åndelige værdier.

Men til sagen. Omkr. kl. 15 den 22. maj samledes stævnets deltagere på Gilleleje missionshotel. Der var ægteparrene Christiansen, Christophersen, Juul Sørensen, Krog-Meyer, Nedergaard, Schjærff og Voldum samt solisterne Immanuel Christensen, Engsig-Karup og Gabriel Lind.

Ved kaffebordet bød Juul Sørensen velkommen; endvidere talte Ebbe Christiansen og Paul Nedergaard, der ud fra sin rige viden orienterede os om Gillelejes historiske betydning.

Om aftenen holdt undertegnede et foredrag om Ingemann og Sorø, me-

get à propos i hundredåret for digte-rens død. Efter en skildring af digte-rens bolig og kunstnerparrets daglige liv, suppleret med oplæsning af Svend Leopolds let satiriske opsats om Inge-mann og Lucie, fremhævedes de to in-spirationskilder for I.s produktion: So-røs minderige historie og idylliske na-tur. Allerede før bosættelsen i Sorø fin-der man i I.s produktion varsler om Sorøromantikken; allerede i 1820 be-handler han i »Altertavlen i Sorø« et soransk historisk stof. I Sorø kommer han helt i gang: Grundtvig giver ham et puf ved sin Saksooversættelse med opfordringen til at give Saksos skik-kelser liv i digtningen, og stedet bring-er I. til at forstå, hvorledes det skete udsprang »af alle de adspredte histo-riske træk«. Det soranske element i »Valdemar den Store og hans mænd«, »Valdemar Sejr« og »Dronning Mar-grethe« påvistes nærmere.

Jævnside med den episke digtning fremvælder inspirationen af Sorønatur-en i I.s lyrik fra denne tid; fuld-komnest og renet i morgen- og aften-sangene med deres skildringer af da-gens og årets rytme, gennemtrængt af den gode og milde guds styre.

Hertil slutter sig en omfangsrig lej-lighedsdigtning, dels historiske digte som »Absalon« og »Sorø«, dels digte ved officielle lejligheder og karakteri-stikker af soranske personligheder (Wilster, Bredahl f. ex.) samt en række dybt personlige digte, der viser I. som en mere sammensat natur end sædvan-lig antaget. I tiden omkr. 1840 følte I. Sorøtilværelsen snæver og indelukket — hans vinger var stækkede, han ville ud »fra drømmens venlige, stille sø«. Han kom ikke ud, han fandt atter fre-den og roen, og begivenhederne 1848 med deres nationale løftelse gav ham påny tro på folkeånden og hans digt-ning et mere realistisk præg (»Lands-bybørnene« f. ex.). I. er den af de til Sorø knyttede digtere, der mest er fyldt af stedets historie, natur og ånd.

Møder man ham med opladt sind, finder man i I. en stor digter og en rig personlighed.

Næste dag, den 23., holdt Ebbe Christiansen en overordentlig smuk morgenandagt og gennemgik i hovedpunkter Samfundets jubilæumsbog »Akademia Sorana«.

Efter frokosten foretoges en udflugt til Søborg kirke med dens fine kalkmalerier; derfra drog man til Louisiana og beså den enestående ægyptiske udstilling. Desværre måtte min kone og jeg her opgive yderligere deltagelse, hvorfor jeg med endnu en tak overlader yderligere referat til Krog-Meyer.
P. Sch.

II.

Om aftenen den 23. maj indledede Krog- en kammeratskabsaften. Han udtalte bl. a.: Det væsentlige for mig er at få givet udtryk for vor taknemlighed over for dem, som var, og dem, som er, for alt, hvad de har givet og giver os gennem F.S. Med vemod mindes jeg Gustav Trolle, der havde sluttet venskab med mig for livet, som en trofast og ægte frater. — Nu fulgte en kort gennemgang af Tidens rådløshed og forvirring, som den giver sig udslag i kunst, musik og litteratur, hvorefter der er blevet sagt, at man har brugt første halvdel af det tyvende århundrede til at rydde alt det bort, man ikke syntes om: Snobberi, hykleri og social uretfærdighed, og at dette i nogen måde er lykkedes, men nu står vi ved tomten og skulle gerne til at bygge noget op. Vi har de største tekniske muligheder, nogen generation har haft, men har samtidig følelsen af, at vi går mod døden, fordi evnen til at beherske alt dette og os selv i det er ved at gå tabt. Jeg efterlyser nu i venners kreds veje og måder, vi kan gå frem ad. Lad os ikke glemme, hvad vi ofte sang: »Thi lad det højt og helligt lovet være, at vi som sønner af det samme hus, vil bygge spir og tårne til dets ære og værne det mod fald i glemsels grus!«

Rusfesten

afholdes onsdag den 3. oktober kl. 19,00 i Håndværkerforeningen, Dr. Tværgade 2, København K. — Arrangementet bliver i anledning af Samfundets 100 års jubilæum ekstra festligt, idet vi inviterer vore damer med.

Program:

Kantate.

Rustale

v. professor, dr. phil.

Justus Hartnack.

Smørrebrød, øl og kaffe.

Senere er der mulighed for at danse, afbrudt af punchesold og evt. besøg i baren, som vil være åben hele aftenen.

Prisen er for seniores 26 kr. pro persona, 13 kr. for juniorenes. Deltagelse bedes anmeldt senest den 29. september kl. 12,00 til R. E. Brincker, Malmøgade 7, Kbhvn. Ø., Tria 4716, samtidig med at beløbet for deltagelse indbetales (postgiro 1710).

Påklædning:

Festdragt: Kjole, smoking, mørkt tøj.

Der udspandt sig derefter en lang og værdifuld samtale, hvori bl. a. deltog Mogens Christophersen, Paul Nødergaard og Knud Voldum. Fremhæves må Engsig-Karups personlige livserfaringer, hvis fremførelse gjorde et uudsletteligt indtryk på os.

Torsdag morgen den 24. maj holdt Gabriel Lind morgenandagt ud fra ordet: »Hvad vil du, at jeg skal gøre for dig?«

Ved den påfølgende ordinære generalforsamling valgtes Mogens Christophersen til dirigent. Formanden Jens Juul Sørensen aflagde beretning, og kassereren Ebbe Christiansen oplæste regnskabet, der balancerede med 101,80 kr. og udviste en kassebeholdning på 1,80 kr. Begge dele godkendtes. Styrelsen genvalgtes. Til næste års stævne forelå indbydelse fra Bregninge; denne modtoges med akklamation. Det 27. stævne ønskes derefter afholdt i dagene 27.—29 maj 1963. Som talere foreslås Jonas Bruun, Tage Christiansen og Ernst Gram. Under eventuelt drøftedes *Fraternitas Soranas* fremtid. Der blev givet udtryk for glæde over Jonas Bruuns medvirken i fjor og Poul Schjærffs i år, og over, at disse har sluttet sig til kredsen. Men man måtte beklage, at flere af uafviselige grunde havde måttet sende afbud til dette års stævne. Det henstilledes til styrelsen at tilføre broderskabet nye gode kræfter.

Alt i alt gaves der udtryk for taknemlighed over endnu et godt stævne, og man skiltes i forventningen om nyt samvær i Bregninge næste år.

De 200 raske gamle soranere

Civilingeniør V. Kann Rasmussen har til De 200 raske gamle soraneres stipendium skænket et beløb i obligationer på 200 kr. og er således indtegnet som konsolidant for stipendiet.

Soranerfrokoster

TORS DAG DEN 7. JUNI 1962

Sol og sommer over det kongelige torv, norske rødusser i vild karriere som Asgaardsreien, struttende af livslyst og med sære aftegninger applikeret på ryg og ærmer. Mere fredeligt formede det sig på Grand, hvor 17 gæve soranere, omfattende årgangene 1890—1942, havde givet møde for at tilbringe en hyggelig time i muntert samvær.

Clausen konstaterede, at det virkelig var blevet sommer — og er der noget yndigere end sommer i Sorø; vi tænker på skolen og lader den leve.

Imens fortærede vi den obligate sildemad, flæskesteg med agurkesalat og sluttende med den ligeledes obligate ost.

Serveringen var denne gang som lyn og torden, snapsen kold, øllet varmt.

Hoffgaard aflagde en stemningsbåren beretning om batøkkampen med Herlufsholm Kristi Himmelfartsdag; det havde været en i alle måder noget fugtig affære: Vejrguderne lod regnen regne, og man kvægede sit indre med lidt godt dansk øl.

Clausen takkede for rapporten. Hans fortræffelige viv havde ædelmodigt overladt ham et stykke græsplæne ved sommerboligen i Humlebæk til træning i det ædle batøkspil.

Herreborg havde på Samfundets jubilæumsdag samlet en del kammerater — realister af årgang 42 — man havde moret sig dejligt, men savnede en fællestur til Sorø, hvorfor arrangeres dette aldrig, så også konerne kan få kontakt med skolen? Dette bør Samfundet

tage sig af. Man kunne tænke sig en frokost på Parnas, en koncert i kirken og middag på skolen — selvfølgelig mod erlæggelse af udgifterne.

Hertil replicerede *Clausen*, idet han overfor forslaget indtog et negativt standpunkt; man kan selv tage sin kone med på en tur; en bloc keder soranerkonerne sig, de kan ikke følge med i historierne: »Husker du??

Bjørning havde modtaget meget fra Sorø; tiden dér og minderne havde båret ham over mange vanskeligheder. Gud skabte verden i seks dage — og så gav han den humoren. Livsfrygten og angsten er herskende nu, men har man et åbent øje, kan man altid møde humoren, hvad han nærmere belyste ved et par småhistorier om børns humor.

Ind imellem hørtes fornøjelige og sarkastiske replikker, så også denne sammenkomst bekræftede, at man altid befinder sig trygt og glad blandt gamle soranere.

P. Sch.

TORSDAG DEN 2. AUGUST 1962

Sommerferien havde gjort et dybt indhug i deltagelsen. Ved julifrokosten den 5. havde kun seks givet møde; denne gang var tallet steget til ti, en glædelig fremgang på 66 pct. Men de ti fik et ualmindelig hyggeligt samvær, mand og mand imellem udveksledes historier og anekdoter i gevaldig mængde, og latteren rungede gennem salen, hvis bord var pyntet såvel med de gamle som med de nye fønixflag, flankeret af et par beskedne buketter georginer, mens en smal løber med de soranske farver gav yderligere relief.

Svend Clausen bød de 10 trofaste

(årg. 00—40) velkommen, og man råbte af fulde lunger leve for skolen.

Imens nedsvælgedes en mør wiener-schnitzel, og efter nogen tids forløb hævdede vort æresmedlem, landsdommer *N. V. Boeg* sin ærværdige skikkelse med det velplejede skæg sig fra sit sæde og hyldede i velvalgte ord *Svend Clausen* for hans langvarige arbejde i Sor. Samf.s tjeneste. Fra allerhøjeste sted havde man påskønnet dette ved tildeling af den kgl. belønningsmedaille af 1. klasse med krone med tilladelse til at bære samme. I denne udmærkelse så landsdommeren tillige en anerkendelse af Sor. Samf. og af skolen. Tre taktfaste hurraer viste, at der hos de fremmødte var sangbund for det skete.

Svend Clausen takkede såvel *Boeg* som bestyrelsen og betonedede det soranske kammeratskabs og sammenholds uvurderlige betydning for den enkelte, Samfundet og skolen.

Man udfoldede sig derefter i talrige historier om ordener. Ved en audiens havde den pågældende glemt at tage sin orden på. Som svar på majestætens påtale heraf svarede han befippet: Jeg bruger den kun ved festlige lejligheder. En anden gang undskyldte en audienssøgende sig med, at han noget sent kom og takkede. Det kan jeg se, replicerede majestæten, De har fået den af min far!

Alt i alt en god frokost; jeg savnede dog etablisementets fyldige smørkage.

Kom nu næste gang i større antal, der er god plads ved det lange bord; bänk jer om det i store skarer *torsdag den 6. september kl. 12 præcis.*

P. Sch.

Eksempel til efterfølgelse

I et brev til Soransk Samfunds formand tilbød fru Gerda Rendtorff, i anledning af Samfundets 100 års jubilæum, at skænke Samfundet den store Sorø-bog. Denne bog har tilhørt to soranere, redaktør Martin Nørgaard, død 1934, og fru Rendtorffs mand, læge Ernst Viktor Rendtorff, død 1938. Også to af fruens brødre var soranere, men da der nu ikke er flere soranere i familien, har fru Rendtorff ment, at bogen kunne blive til glæde for en afgående elev med interesse for den gamle skole.

Samfundet er meget taknemmeligt for denne smukke gave; der er til enhver tid brug for Sorø-bogen, hvoraf Samfundet ved den årlige translokation bortskænker et eksemplar.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i september:

1. Knud Heuer Trolle (f. 1897), Gadevang, Hillerød.
2. Hans Hein Nielsen (f. 1912), på Sorø 1923—26.
4. Civilingeniør Will. Scherfig (f. 1902), Mynstersvej 8, Kbhvn. V.
5. Fru Karen Ulla Rothe (f. 1912), f. Møller, Køgevej 81, Tåstrup.
8. Redaktør Ejnar Bjørn Hansen (f. 1902), Haderslevvej, Aabenraa.
9. Husholdningslærerinde, sekretær frk. Maren Dorthea Rasmussen, Holbækvej 18, Sorø.
10. Prokurist Poul Theodor Liebe (f. 1897), Henrik Ibsensvej 3, Kbhvn. V.

13. Redaktør Poul Ruus (f. 1897), Nørre Farimagsgade 69, Kbhvn. K.
13. Telegrafist Peter Christen Christensen (f. 1902). Har været ansat i London og Buenos Aires. Adresse ubekendt.
16. Overportier Vagn la Cour (f. 1902), Saltværksvej 71, Kastrup.
17. Carl Joseph Nathan Wulff (f. 1902), på Sorø 1913—14.
18. Direktør, lektor Arne Stauning (f. 1912), Enghaven, Lillerød pr. Allerød.
19. Ingeborg Margrethe Larsen (f. 1912), på Sorø 1929—32. Sidst kendte adresse: Bromme, pr. Munkebjergby. Nu?
21. Orla Vald. Petersen (f. 1877), på Sorø 1890—92.
22. Arkitekt Tage Møller (f. 1892), Ernst Ahlgrensgatan 2 A, Malmö.
22. Postkontrollør (P & T) Ernst Vilh. Rosenberg Østergaard (f. 1912), Wilkensvej 27, Kbhvn. F.
23. Bestyrer Jens Chr. Nyholm (f. 1887), Brande.
25. Gårdejer Halfdan Dancher Møller (f. 1897), Horsted pr. Vejle.
25. Møbelfabrikant Johan Daniel La-waetz (f. 1912), Vejen.
27. Prokurist Steen Oscar Danielsen (f. 1902), Solkrogen, Bisserup pr. Rude.
27. Poul Gerhard Pedersen (f. 1902), Omkr. 1940 forpagter af Nyrupgård, Grøfte pr. Sorø.
29. Prokurist Niels Kindt (f. 1902), Sophienbergvej 4, Rungsted Kyst.

*

Da bladet ikke er udkommet i juni og juli, har en del stof hobet sig op, men må udskydes til senere på grund af pladsmangel.

Red.

REDAKTION:

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor P. Schjærff.
Tlf. Rungsted 832.

EKSPEDITION:

Vesterbrogade 2 D, København V.
Direktør C. C. Hoffgaard, Central 1918.

Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København.

PLAST-FLASKER til alle formål

EGET FORMVÆRKSTED
EGET SILKETRYKKERI

LERHØJ 15, BAGSVÆRD
TLF. (01) 98 55 55

STAALKONTORET

v. R. E. Brincker

Malmøgade 7
København Ø

VALD. SICKS EFTF.

N. J. Larsen & Søn

Tømrermester - Konstruktor
Sorø . Telf. 713 og 1171

TH. C. JENSEN

1ste KLASSES SKRÆDERI

Vedelsgade 14
Telefon 358
Sorø

Hovedkontor:

VESTER VOLDGADE 107 . KØBENHAVN V

Telefon Central 66 66

Krystal - Glas - Porcelæn

Nørregades Glashandel

NØRREGADE 30 - KØBENHAVN K - CENTRAL 12.922

Tlf. 4 - 134
1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ

MENMARK

H. Mortensen & Søn

Byens moderne tøjmagasin

Rådhusplads 7 - Sorø
Frederiksborgg. 8, Kbh. K.
Schweizerpl. 2, Slagelse
Herlev Bygade 22, Herlev

Sorø Beklædningsoplæg

1ste Kl.s Skrædderi. Alt i
Herreekvipering. Uniformer
til Sorø Akademi altid
bedst og billigst

J. M. POHL's Eff.
Telf. 67

Sorøegnens Andelssvineslagteri

Telefon Sorø *717

Johs. Brinck

AUT.
GAS- OG VANDMESTER
SORØ

MERKUR A/s

HERMODSGADE 14 . ÆGIR 8888

Kaffe og The en gros

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K
Minerva 5800

A. Green-Andersen
Landsretssagfører

Peder Skramsgade 7 . Kbh.
Central 5151

ORLA V. NIELSEN

Telefon Sorø 258

Byens førende forretning i
Akadembeklædning